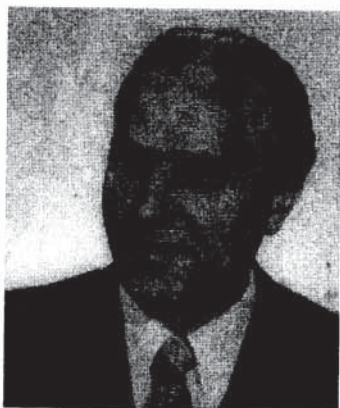

IN MEMORIAM

ANDRIJA RUSAN, dipl. inž. agronomije

Rođen je 21. 11. 1924. godine u mjestu Marives, općina Gornja Stubica, kao osmo dijete u brojnoj seljačkoj obitelji, gdje provodi svoje djetinjstvo.

Osnovnu školu polazio je u Gornjoj Stubici, a gimnaziju u Zagrebu. Diplomirao je na Agronomskom fakultetu Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu 1958. godine. Po završetku studija zapošljava se u poljoprivrednoj zadruzi Ogulin, a zatim u Dugoj Resi. Nakon toga bio je poljoprivredni referent općine Ivanec a zatim u vrtlarskoj školi u Vinici, pa u Zavodu za voćarstvo u Bistracu kod Samobora, te u poljoprivrednom kombinatu "Sljeme" u radnoj jedinici "Ribarstvo". Posljednje radno mjesto bilo je u poduzeću "Jugoslavenski naftovod", kao procjenitelj šteta na poljoprivrednom zemljištu na terenu naftovoda.

Doživio je dva srčana udara, pa zbog narušenog zdravlja odlazi u invalidsku mirovinu 1982. godine. Bio je neumoran i ustrajan. Kao umirovljenik nastavio je raditi oko svoje obiteljske kuće u Rudežu. Na nekoliko kvadratnih metara sadio je voće, povrće i cvijeće. Pokojni kolega Andrija Rusan, istinoljubiv i čovjekoljubiv, dosljednog katoličkog odgoja i poštene političke orijentacije, bio je predani domoljub svom dušom i srcem zbog čega je bio maltretiran i zatvaran od bivših vlastodržaca. Osuđen je na prisilni rad, a kasnije neprekidno pod paskom često zatvaran, no usprkos svemu, uvijek s hrvatskom grudom u srcu.

Sve je to imalo teške posljedice za njegovo zdravlje.

Andrija Rusan bio je iznad svega dobar suprug i otac brojne obitelji: ostavio je za sobom svoju vjernu suprugu, kćer i tri sina kao i dvanaestero unučadi.

Umro je devetog listopada 1994. godine u Zagrebu. Sada počiva na zagrebačkom groblju Miroševac, gdje su se od njega oprostili mnogobrojni prijatelji i znanci. Svima koji su ga poznavali ostat će u trajnoj i neizbrisivoj uspomeni kao jednostavan i skroman, ali veliki čavjek.

Počivajući u miru nek ore nebeske njive, što je nekoć običavao raditi i na ovoj tvrdoj zemlji, jedinjoj koju je imao i beskrajno volio.

Krešimir Prahin, dipl. inž.